

РЕШЕНИЕ

№ 4445

гр. София, 03.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11366** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „Болид -2020“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22002324005810-091-001/14.07.2025г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1157/24.09.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП. „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

Според жалбата, оспореният РА е незаконосъобразен поради противоречие с материалноправните и процесуални норми и е необоснован, поради непълнота и неправилност на установените факти. Представените документи не са обсъдени, кредитирани и анализирани, а бланкетно се твърди, че липсват доказателства за реалност на доставките. Представени са достатъчно безспорни писмени доказателства в хода на ревизионното производство, както от жалбоподателя, така и от неговите доставчици, а именно: Договори, транспортни документи, писмени обяснения, осчетоводявания, приемо-предавателни протоколи, фактури, извлечения на счетоводни сметки, хронологии, плащания и др. Жалбоподателят е дал пълни обяснения за вида на услугите по ремонт на техника, като е индивидуализирал с рег. номера машините, посочил е собственици, шофьори и др. В РД липсват аргументи, че преките доставчици са с рисков профил, имат задължения към бюджета, deregистрирани са по ЗДДС по инициатива на НАП, имат големия задължения към бюджета и/или неплатени задължения за осигуровки или данъци. Приемно-предавателните протоколи, представени от жалбоподателя, подписани от двете страни по доставките, справките и приложенията удостоверяват реално извършване на услугите по договорите и е следвало да се приемат от ревизиращия орган като годни доказателства за реалното осъществяване на доставките по спорните фактури, но тези документи незаконосъобразно и неоснователно не са

кредитирани от данъчните органи, нито обсъдени, нито анализирани наред с останалите факти и обстоятелства, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила и е самостоятелно основание за отмяна на акта. Цитира се практика на СЕС - Решение по дело С-324/11, Решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 във връзка с принципа, че добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги, не следва да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит, поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик. Правото на данъчен кредит не се обуславя от наличие на кадрова, материална и техническа обезпеченост на прекия и предходния доставчик. Сключването на трудови или граждански договори от страна на предходния доставчик са действия, които жалбоподателя няма как да контролира, нито да отговаря за тях. Съгласно практиката на ВАС дори ненамирането на доставчика на адреса за кореспонденция и непредставянето на изискваните от него документи в хода на ревизионното производство, не изключват възможността жалбоподателят да представи достатъчно доказателства в подкрепа на тезата си за правомерно упражняване на право на приспадане на данъчен кредит. Нарушени са принципите на обективност и служебно начало, тъй като ревизиращият екип не се запознава със значими доказателства относно реалността на доставките. Цитирани са Решението на СЕС по дело С-285/11 „Б.“ и Решението на СЕС по дело С-324/11 Gabor Toth, според които правото на приспадане може да бъде отказано само когато данъчният орган установи въз основа на обективни данни, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или друг стопански субект нагоре по веригата. В откритото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа жалбата. Претендира разноски в размер на 9 550 лева по представен списък.

Ответникът - Директорът на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юр.к. В. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 19 713 лева, срещу което адв. В. прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура не взема участие.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед от 08.11.2024г. е възложено извършването на ревизия на „БОЛИД-2020“ ЕООД за установяване на задълженията на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.07.2021г. до 31.08.2024г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р- 22002324005810-092-002/09.05.2025 г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу издадения РД е постъпило писмено възражение, което е отхвърлено.

Ревизията приключва с издаване на РА №Р-22002324005810-091-001/14.07.2025г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и Л. Д. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. С него са установени допълнителни задължения в общ размер на 290 039,64 лв., произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „АЛФИКО“ ЕООД, „ДЖЪСТ ВИЖЪН УЕБ“ ЕООД, „Ж.П. 2020“ ООД, „ЛЪКИ СТАР 83“ ЕООД, „Т.Б. ИНВЕСТ ЕООД“, „ТОМСТИЛ“ ЕООД, ЕТ „РОСМАРИН ЦД ЦОНКА ДАСКАЛОВА“. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви в размер на 82 045,99 лв. Издаден е РАПРА №П-22000125062890-003-001 от 04.04.2024 г., с който са нанесени поправки в таблица 1, в частта по ЗДДС: на ред 2, колона 4, където са отразени установените задължения за данъчен период м. 08.2021 г. - да се чете 1 461,72 лв. вместо 453,39 лв., съответно лихвите зам. 08.2021 г. вместо 154,98 лв. стават 623,85 лв., на ред 3, колона 4,

където са отразени установените задължения за м. 09.2021 г. да се чете 1 753,00 лв., вместо 453,39 лв., съответно лихвите за периода да се четат 725,36 лв., вместо 0,05 лв. и на ред 4, колона 4, където са посочени установените задължения за данъчен период м. 10.2021 г. вместо 2 005,86 лв., да се чете '2-505,86 лв., съответно лихвите да се четат 822,80 лв., вместо 598,58 лв.

Отказано е право на приспадане на данъчен в общ размер на 293 136,30лв. по 199 фактури, издадени от 7 доставчици. Предприетите в хода на контролното производство процесуални действия и събраните доказателства са отразени в ревизионния доклад.

Деятелността на „БОЛИД-2020“ ЕООД е извършвана на изкопни дейности с багер и извозване на земни маси с тежкотоварна техника. Дружеството има назначени десет лица по трудови правоотношения на длъжности съответно: машинист на еднокотов багер - две лица; шофьор на тежкотоварен автомобил над 12 тона - 7 лица и един мениджър логистика. Дружеството разполага с транспортни средства, чиято отчетна стойност към 31.05.2024г. е 232 245,93лв. През процесните периоди е изпълнител по договори, както следва: Договор от 14.07.2021г. с възложител „ВОДОСТРОЙ ПЛОВДИВ“ АД за транспортиране на минна маса (земна маса и въглища) на територията на „МИНА СТАНЯНЦИ“ ЕАД със собствена техника и персонал; Договор от 29.04.2022 г. с възложител „МИНА СТАНЯНЦИ“ ЕАД за изкопаване на минна маса и извършване на монтажни дейности на територията мината; Договор от 30.06.2023г. с възложител „МИНЕРАЛ 2009“ ЕООД с предмет вътрешен транспорт със собствено транспортно средство на обект кариера „Рудина“ (кв. С., район К.).

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ). Представени са част от изискваните документи. С Протокол №2125629/28.02.2025 г. е документирана проверка в офис на лицето, осъществяващо счетоводното обслужване, където е извършен преглед на оригинална търговска и счетоводна документация. За изясняване на обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното дружество са извършени насрещни проверки на трети лица, доставчици, а именно: „АЛФИКО“ ЕООД, „ДЖЪСТ ВИЖЪН УЕБ“ ЕООД, „Ж.П. 2020“ ООД, „ЛЪКИ СТАР 83“ ЕООД, „Т.Б. ИНВЕСТ“ ЕООД, „ТОМСТИЛ“ ЕООД, ЕТ „РОСМАРИН ЦД ЦОНКА ДАСКАЛОВА“.

Във връзка с упражненото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените доставчици органите по приходите са установили следното:

1. През данъчен период м. 10.2021 г. ревизираното лице е включило в дневник за покупките фактури №52/26.10.2021г. и №[ЕГН]/31.10.2021г., издадени от „АЛФИКО“ ЕООД, с начислен данък общо в размер на 1 336,00 лв. Адресираното до доставчика искане за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. До приключване на ревизията доставчикът не е представил изискваните документи. От ревизираното дружество са представени фактури №52/26.10.2021г. и №[ЕГН]/31.10.2021г. с предмет „храна за работници“ и един приемо-предавателен протокол. В писмени обяснения е посочено, че храната е приготвена в обект за бързо хранене, стопанисван от „АЛФИКО“ ЕООД. Приложен е договор за наем на помещението, сключен между дружеството-доставчик и трето лице. През процесните периоди доставчикът не разполага с лица назначени на длъжност готвач, работник кухня или на каквито и да било длъжности, свързани с производството на храни. Не са представени удостоверения за регистрация на обект за обществено хранене, както и информация за осигуряване на контрол върху качеството - сертификати, срок на годност и т.н. относно продуктите или продукцията. Не са представени доказателства за кои лица е предназначена храната, как, кога и от кого е доставена (транспортирана). Посочено е, че приемо-предавателният протокол съдържа обща информация, а именно „храна за работници, 209 бр.“ Липсват данни по отношение на мястото на предаване на

храната и начина на определяне на количеството - според порция, кутия, вид и т.н. Констатирано е, че липсват подписи на лицата, приели и предали храната. При преглед на данните в дневниците за покупки на доставчика е установено, че „АЛФИКО“ ЕООД е декларирано получени доставки от „БОЛИД- 2020“ ЕООД с начислен данък в размер на 1 586,66 лв.

2. През м. 08.2024 г. е отразена фактура №[ЕГН] от 31.08.2024 г., издадена от „ДЖЪСТ ВИЖЪН УЕБ“ ЕООД, в размер на 1 000,00 лв. Адресираното до доставчика искане за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, но в отговор не са постъпили доказателства. От „БОЛИД-2020“ ЕООД е представено единствено обяснение, съгласно което, предмет на доставката е услуга, представляваща ремонт на фургони - канцеларии. Не са представени договор, количествено-стойностни сметки, приемо-предавателни протоколи, информация за вложени материали и за лицата, извършили ремонтните дейности, както и документи за плащане на стойността на фактурата.

3. През данъчни периоди от м. 07.2021г. до м. 08.2021г., м. 05.2022г., от м. 03.2023г. до м. 10.2023г. и м. 01.2024г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 54 682,32 лв. по 42 фактури, издадени от „ЛЪКИ СТАР 83“ ЕООД. От доставчика са представени фактури с разнороден предмет: транспортни услуги, транспорт на багер, доставка на части за багер, административно-счетоводни услуги и боядисване. От „БОЛИД-2020“ ЕООД за доказване реалността на фактурираните услуги са представени товарителници и приемо-предавателни протоколи във връзка с част от фактурираните доставки. При анализ на представените транспортни документи е установено, че вписаното транспортно средство марка М. с регистрационен номер С., е било собственост на доставчика до 29.03.2022г. По отношение на тежкотоварен автомобил І. с регистрационен номер С. е установено, че е собственост на физическо лице - Д. В., счетоводител на жалбоподателя. Аналогично по отношение на МПС R. Magnum с регистрационен С., е констатирано, че е собственост на трето лице. Обобщено е, че липсват писмени доказателства за наличие на наемни отношения между „ЛЪКИ СТАР 83“ ЕООД и съответните собственици на пътните превозни средства. Подчертано е, че няма икономическа логика в осъществяването на множеството транспортни услуги на багер, доколкото от жалбоподателя не са ангажирани документи, доказващи изпълнение на последващи доставки с машината, за която се отнасят услугите, който следва да са извършени в кратък времеви интервал на различни обекти. Изтъкната е невъзможността фактурираните услуги да бъдат обвързани с последваща доставка, съответно конкретен обект и точно определено поето задължение от ревизираното лице.

4. През данъчни периоди от м. 08.2021г. до м. 10.2021 г., от м. 05.2022 г. до м. 09.2022 г., от м. 11.2022 г. до м. 04.2023 г., от м. 06.2023 г. до м. 10.2023 г. и м. 12.2023 г. е ползван данъчен кредит в размер на 61 841,83 лв. по 40 фактури, издадени от „Т.Б. ИНВЕСТ“ ЕООД, органите по приходите са констатирани, че доставчикът е представил част от изисканите му доказателства. Процесните фактури са предимно с предмет ремонтни услуги на ел. инсталации и спирачни системи на пътни превозни средства. В обяснение е посочено, че ремонтните дейности са извършени от управителя на „Т.Б. ИНВЕСТ“ ЕООД и едно лице, което през процесните периоди е в трудови правоотношения с дружеството. Общата стойност на извършените ремонтни услуги, без стойността на вложени материали, от едно лице - управителя на спорния доставчик от м. 05.2022 г. до м. 12.2023г. е на стойност 271 559,60 лв.

От жалбоподателя са декларираны получени сходни ремонтни услуги от друго дружество - „ТОМСТИЛ“ ЕООД, на стойност 699 998,70 лв. След анализ на разходите за външни услуги, отчетени от ревизираното дружество за процесните периоди, е констатирано, че са ползвани услуги за ремонт на транспортни средства и от други юридически лица. Констатирано е, че

стойността на ремонтите многократно надхвърля отчетната стойност на наличните по счетоводни данни пътни превозни средства. Същият доставчик е документирал и доставки на различни по вид и количество строителни материали - алуминиев профил, титаниеви тръби, ел. помпа и други. Липсват съпътстващи доставките на стоки документи: за транспортиране, за закупуването им от „Т.Б. ИНВЕСТ“ ЕООД, за тяхното съхранение. От „БОЛИД-2020“ ЕООД са представени аналогични писмени доказателства. Съгласно сключения между дружествата договор, последните се съгласяват за сътрудничество при доставка на стоки и услуги, без да е посочен срок, предмет и ценови параметри. Посочено е, че липсват данни за търговска кореспонденция между страните, доказателства за наличие на персонал със специфични умения по изграждане на електрически инсталации, осъществяване на технически надзор и инструктаж, командировъчни и пътни документи, констативни протоколи за приемане на извършените дейности.

5. През данъчни периоди м. 07.2021 г. и от м. 12.2021 г. до м. 03.2022 г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 15 098,63 лв. по 7 фактури, издадени от „ЖП-2020“ ООД. От доставчика са представени част от изисканите му доказателства след издаване на РД. Предмет на доставките са услуги с шофьор- багерист. Констатирано е, че лицето, посочено в писмени обяснения от името на „ЖП- 2020“ ООД като изпълнило дейностите, е назначено на длъжност продавач-консултант. Твърди се, че същите са извършени на обект мина „С.“, но от ревизиращите е подчертано, че не са ангажирани документи, удостоверяващи притежаване от соченото лице като изпълнител разрешение за достъп до мината, както и документи за проведен му задължителен инструктаж. Не са приложени документи, доказващи командироването на лицето. По-голяма част от цената на доставките не е разплатена. Изтъкнато е, че цената на човеко-час за отделните доставки варира от 20,00 лв. до 100,00 лв. за което няма обяснение. Посочено е и обстоятелството, че за периода, за който ревизираното лице обосновава наемането на подизпълнител за извършване на изкопни работи с липса на достатъчно хора, се явява доставчик на услуги с идентичен предмет именно на издателя на процесните фактури. Извършени са изчисления относно отработените часове, при което е установено че служителят, посочен като изпълнител на изкопните работи, е отработил за м. 01.2022 г. и за м. 02.2022 г. съответно по 416 и 415 човеко-часа, което при 8-часов работен ден показва, че следва да е работил 52 дни в месеца. Посочено е, че на доставчика е извършена ревизия, приключила с РА №Р-22221421006554-091-001/27.05.2022г.

6. През данъчни периоди м. 01.2022 г., м. 05.2022 г., от м. 07.2022 г. до м. 09.2022 г., от м. 11.2022 г. до м. 02.2023 г., м. 09.2023 г., от м. 11.2023 г. до м. 01.2024 г. и м. 04.2024 г. е ползван данъчен кредит в размер на 19 177,62 лв. по 22 фактури, издадени от ЕТ „РОСМАРИН ЦЦ ЦОНКА ДАСКАЛОВА“. Предмет на доставка са билкови смеси. Твърди се, че билките са изсушени в специална машина в [населено място]. Транспортирането е осъществено с предоставен бус с регистрационен номер С., собственост на П. Д.. Не са представени договори за наем на МПС, както и пътни листове. Приложен е договор за наем на апартамент, където се посочва, че са съхранявани билките. Констатирано е, че срокът на договора е изтекъл към момента на документиране на доставките, като липсват анекси. Отделно от това е изтъкнато, че търговията с билки подлежи на специална регулация, като липсват доказателства, за притежавани от доставчика разрешителни, апаратура и възможностите да бъдат осигурени специални условия, необходими за събирането, третирането, съхранението и търговията с билки. Липсват доказателства за заплащане на цената на доставките. При преглед на оригиналната документация на жалбоподателя не са представели първични и вторични документи във връзка с включените в отчетните регистри по ЗДДС, дневник за покупки фактури,

издадени от ЕТ „РОСМАРИН ЦД ЦОНКА ДАСКАЛОВА“. Липсват и писмени доказателства и обяснения по отношение на извършването на последващи облагаеми доставки, които да потвърждават използването на процесните стоки в икономическата дейност на ревизирувания субект. Формиран е извод, че спорните сделки попадат в обхвата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, т.е. не е налице правото на приспадане на данъчен кредит.

7. През периодите от м. 06.2023 г. до м. 10.2023 г., от м. 01.2024 г. до 05.2024 г. и от м. 07.2024 г. до 08.2024 г. е упражненото право на данъчен кредит в 139 999,90 лв. по 85 фактури, издадени от „ТОМСТИЛ“ ЕООД. От доставчика са представени единствено договор за взаимно сътрудничество и фактурите. Всички процесни сделки касаят ремонтни дейности на транспортни средства, с изключение на една фактура за офис обзавеждане. Не са представени съпътстващи доставките документи: приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, складови разписки, транспортни документи за превоз на закупеното оборудване и вложените материали при ремонтните дейности, както и документи за разплащане. Доставчикът разполага с две лица, назначени по трудов договор на длъжност общ работник. Изтъкнато е, че отчетените разходи за ремонт на транспортни средства възлизат на 699 998,70 лв. без ДДС, декларирани като извършени от „ТОМСТИЛ“ ЕООД, което многократно превишава стойността ремонтираните транспортни средства - в размер на 222 245,93 лв. по счетоводни данни към 31.12.2023 г.

Отделно от горното органите по приходите са установили, че едно и също лице - Д. В. е извършвал счетоводното обслужване на „БОЛИД-2020“ ЕООД и доставчиците му. Посочено е, че доставчиците са с прекратени регистрации по ЗДДС по инициатива на органи по приходите, поради наличие на установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС във връзка с извършени данъчни нарушения или с рисков профил в информационната система на НАП. Дружествата системно не изпълняват задълженията си по спазване на данъчното и осигурително законодателство, вследствие на което имат задължения към републиканския бюджет в особено големи размери, формирани от декларирани, но невнесени данъци и задължителни осигурителни вноски, както и в резултат на извършени ревизии.

Предвид изложеното с РА е прието, че не са налице доказателства, обосноваващи реалност на извършените доставки по фактурите, издадени от „АЛФИКО“ ЕООД, „ДЖЪСТ ВИЖЪН УЕБ“ ЕООД, „Ж.П. 2020“ ООД, „ЛЪКИ СТАР 83“ ЕООД, „Т.Б. ИНВЕСТ“ ЕООД, „ТОМСТИЛ“ ЕООД, ЕТ „РОСМАРИН ЦД ЦОНКА ДАСКАЛОВА“ и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС на „БОЛИД-2020“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по всички издадени от посочените дружества фактури.

С Решение № 1157/24.09.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП РА е потвърден.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и

обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган и при спазване изискванията на ДОПК. РА, РД и ЗВР са подписани с електронен подпис, за действителността и автентичността на който са представени доказателства. Спазени са административно-производствените правила на ДОПК за извършване на ревизията. Твърдението на жалбоподателя за бланкетност на мотивите не се споделя от съда – органите по приходите са извършили детайлен анализ на всеки доставчик, съпоставили са насрещните проверки и са изложили конкретни доводи за липсата на реалност.

Изискванията за признаване на право на приспадане на данъчен кредит са посочени в чл.68, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като първото от тези изисквания е наличието на реално осъществена доставка по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС. Наличието на кумулативните условия за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите на чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или липсата на които е свързано с възникване на благоприятни последици за ревизираното лице – възникване на право на приспадане на данъчен кредит по определена фактура при приложимост на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК, приложима съгласно § 2 от ДР на ДОПК. Основният спорен въпрос е налице ли са облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, които да генерират право на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1 от ЗДДС. Тежестта на доказване на реалното изпълнение на доставката лежи върху лицето, което претендира правото на данъчен кредит.

Притежаването на данъчни фактури не е достатъчно да обоснове реалност на отразените във фактурите стопански операции. В редица свои решения Съдът на Европейския съюз (СЕС) приема, че правото на приспадане следва да се признае не само защото данъкът е вписан във фактурата. Според т.53 от Решение на С. (сега СЕС) по дело C-454/98г. това право следва да се ограничава до действително дължимите данъци, т.е. тези, отговарящи на облагаема сделка. В посочения смисъл е и приетото от СЕС в решение от 06.12.2012г. по дело C-285/11г. В т.31 от същото съдът е посочил, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на последващи облагаеми сделки.

Според чл. 6, ал.1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а според чл.9, ал.1 от с.з. доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Услуга според дефиницията на чл.8 ЗДДС е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите, когато се касае за минал период спрямо този на ревизията следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя, както и при наличието на доказателства при доставчика.

По прилагането на материалния закон - ЗДДС

Относно доставчиците на услуги (ремонтни, транспорт, персонал), от събраните доказателства се установява липса на ресурсна обезпеченост (кадрова и техническа) у доставчиците „ДЖЪСТ ВИЖЪН УЕБ“ ЕООД, „Ж.П. 2020“ ООД, „ЛЪКИ СТАР 83“ ЕООД, „Т.Б. ИНВЕСТ“ ЕООД и „ТОМСТИЛ“ ЕООД. Относно фактурираните ремонтни услуги, нелогично и стопански неоправдано е стойността на ремонтите (над 600 хил. лв. от „ТОМСТИЛ“ ЕООД и над 270 хил. лв. от „Т.Б. ИНВЕСТ“ ЕООД) да превишава няколкократно отчетната стойност на самите активи (232 хил. лв.). Липсват количествено-стойностни сметки и опис на вложените части. Подписването на общи приемо-предавателни протоколи без индивидуализация на извършената дейност не доказва реалност на доставката, тъй като дори е неясно какво е прието.

„Т.Б.ИНВЕСТ“ ЕООД е издало 40 броя фактури, предимно с предмет „ремонтни услуги на ел. инсталации“ и „спирачни системи“. На лист 599 и сл. от преписката се намират документите, представени от „Т.Б.ИНВЕСТ“ ЕООД, като към всяка фактура има приемо – предавателен протокол, който препраща към нея без да съдържа никаква допълнителна информация. Поради това съдът намира, че съдържащото се в ППП изявление: „С подписване на настоящия протокол страните удостоверяват, че предадените стоки и/или извършените услуги отговарят по вид, количество и качество на договореното между тях“ не отразява действително предаване и приемане на услуги, от конкретния вид и на съответните стойности, описани във фактурите. Общата стойност на извършените ремонтни услуги от едно лице (управителя на дружеството – доставчик), според издадените фактури от м. 05.2022г. до м. 12.2023г., по които се претендира право на данъчен кредит възлиза по документи на 271 559,60 лева, без вложените материали, което обективно е невъзможно, а в случая ревизираното лице следва да установи именно реалността на доставките.

„ТОМСТИЛ“ЕООД е издал 84 фактури (лист 390 и сл. от преписката), като според обяснението на управителя липсват движения по сметка от гр. 30 „Материали“, тъй като всички необходими материали за ремонтите са закупени от клиента „Болид 2020“ ЕООД. Не са представени транспортни документи, нито идентифициращи услугата приемо – предавателни протоколи. Има фактури с предмет „офис обзавеждане“ без никаква друга конкретизация, съдържаща се в оферта, приемо – предавателен протокол или каталог. Договорът за взаимно сътрудничество от 08.09.2021г. (на лист 430) няма конкретен предмет, освен „взаимно сътрудничество за доставка на стоки и услуги, свързани със респективните им дейности или общи проекти, по които работят“ и не доказва конкретно поети ангажименти за доставка на някакви услуги. В същото време, отчетените разходи за транспортните средства, с които ревизираното лице разполага и които по счетоводни данни възлизат на 222 245,93лв са на стойност 699 998,70лв. без ДДС - трикратно превишаващи отчетната им стойност, поради което реалното извършване на фактурираните доставки не може да се приеме за доказано.

По отношение на „Ж.П. 2020“ ООД представените документи се намират на лист 636 и сл. от преписката, като приемо – предавателните протоколи не отразяват какво е прието и предадено, а услугите са описани прекалено общо като „услуга с шофьор“, „услуга с багерист“, „по договор“, „транспортна услуга“. Математически е изчислено от ревизиращите, че е невъзможно едно лице, назначено като продавач, за което се твърди, че е физическият извършител на услугите да отработи 416 часа месечно (52 работни дни). Представеният договор за взаимно сътрудничество между „Болид 2020“ ООД и

„Ж.П.2020“ ООД от 10.06.2021г. на лист 653 от преписката е със предмет, който не дефинира никакви услуги, тъй като според чл.1 на същия страните партньори ще си сътрудничат за доставки на стоки и/или услуги, свързани със респективните им дейности или общи проекти по които работят. Според чл.2: „С подписването на договора страните декларират, че ще бъдат партньори по съвместни проекти и/или ще си съдействат за изпълнението на поръчки по договори с трети лица, с които са запознати (т. е. съдържанието на проектите и приложенията им, договорите и анексите им) и се съгласяват да участват в тях.“ Конкретни договорени услуги не са доказани. Договорът от 02.06.2021г. с предмет „видове работи в обхвата на договора с предмет извозване на земни маси“ е без цена на услугата, като в него се препраща към офертата от 01.06.2021г., която е на лист 655, но в нея също липсва предложена цена.

Относно доставката на стоки (билкови смеси и хранителни добавки) от ЕТ „РОСМАРИН ЦД ЦОНКА ДАСКАЛОВА“ са издадени 21 бр. фактури през 2022г., 2023г. и 2024г. - липсват разрешителни и доказателства за условия на съхранение. Договорът за „наем на склад“, който е представен е от 10.05.2004г. и се отнася за нает партерен етаж от къща в [населено място], като срокът му е изтекъл през 2007г., няма сключен анекс, с който да е подновяван, не е доказана връзка на тези стоки с последващи облагаеми доставки (чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС), доколкото и дейността на доставчика е изкопни услуги, а не търговия с билки. Освен това, търговията с билки подлежи на специална уредба, предвидена в Закона за лечебните растения и складът, в който се съхраняват билки следва да отговаря на изискванията, посочени в Наредба №5 от 19 юли 2004 г. за изискванията, на които трябва да отговарят билкозаготвителните пунктове и складовете за билки. доказателства в тази посока не са представени.

За „АЛФИКО“ ЕООД липсват подписи в ППП, липсата на персонал (готвачи), липсата на регистриран обект за обществено хранене, липсата на каквато и да било конкретизация на доставката, освен посоченото във фактурата „храна за работници, 209бр.“, както и транспортни документи за храната обосновават извода, че реално движение на стока не е доказано от лицето, претендиращо право на данъчен кредит.

Относно „ДЖЪСТ ВИЖЪН УЕБ“ ЕООД е представена само фактура за ремонт на фургони без договор, количествено- стойностна сметка, информация кой е извършил услугата, кога, с какви материали.

За „ЛЪКИ СТАР 83“ ЕООД са представени 42 фактури с разнороден предмет: от „транспорт на багер“ и „боядисване“ до „административно – счетоводни услуги“, като са дадени обяснения за ползвани транспортни средства, за които при извършена проверка е установено, че не са били собственост на дружеството. Относно „транспорт и услуги с багер“ е установено, че автомобилите, с които се твърди, че са извършени услугите, не са собственост на доставчиците, а на трети лица, вкл. счетоводителя на жалбоподателя, като липсват наемни договори. Относно транспортните услуги, документирани от „ЛЪКИ СТАР 83“ ЕООД пътните листове не съдържат данни за показанията на километража на превозното средство, както и маршрут. Вписаните в товарителниците данни за място на разтоварване не могат да бъдат обвързани с обектите, на които е работил жалбоподателят и за които има представени договори, а именно мина „С.“, [община], Област С. и мина „Рудина“, кв. С., район К., а са за други дестинации, като например Ново село - В., К. – П., автогара П., регион – В. Т., като товарът на почти всички превози е описан „багер К.“. Посочените обекти са описани в представите от ревизираното лице обяснения като „обекти – гражданско строителство“, но също е установено при проверка,

че вписаното в товарителниците транспортно средство марка М. с регистрационен номер С. е било собственост на доставчика до 29.03.2022г., а товарителниците и пътните листове са с дати през 2023г. (лист 663 от преписката и сл.). По отношение на другия вписан в товарителниците тежкотоварен автомобил І. с регистрационен номер С. е установено, че е собственост на Д. В. - счетоводител на жалбоподателя. Аналогично МПС R. Magnum с регистрационен С. е собственост на трето лице, а не на дружеството доставчик.

Най – сетне, органите по приходите са установили, че едно и също лице Д. В. е извършвал счетоводното обслужване на „Болид – 2020“ ЕООД и доставчиците му, които са с прекратени регистрации по ЗДДС по инициатива на органите по приходите, във връзка с извършени данъчни нарушения и се водят като дружества с рисков профил в информационните масиви на НАП.

Относно практиката на СЕС (Дела С-80/11, С-142/11 и С-324/11), която е цитирана в жалбата, съдът намира възражението на жалбоподателя, че е добросъвестен за неоснователно. Представените от жалбоподателя и някои от доставчиците, които ползват същия счетоводител частни документи (фактури, протоколи) не са подкрепени от обективни данни за физическото изпълнение на доставките. Несъответствието между мащаба на фактурираните услуги и капацитета на доставчиците, ведно с липсата на плащания по голяма част от фактурите, води до извод за симулативност на сделките.

Следва да се подчертае, че необходимостта от ангажиране на доказателства за реалното изпълнение на доставките не се дерогира от мотивите на СЕС в Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 на Съда на Европейския съюз, тъй като те не отменят задължението на приходната администрация да провери действителното осъществяване на конкретната доставка, по която е упражнено право на приспадане на данъчен кредит и да прецени реалността ѝ въз основа на всички обективно установени по преписката факти. Това е изрично подчертано от СЕС в Решение от 31.01.2013 год. по дело С-643/11, съобразно което правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване правото на приспадане на ДДС включват следното: - доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); - получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. Лицето, което иска да приспадне ДДС следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това (т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело № С-78/12).

В тази връзка наличието на издадена данъчна фактура и коректното ѝ отразяване в счетоводството на ревизираното лице не са достатъчни, за да обосноват реалност на доставките, а следва да се извърши съвкупна преценка на всички факти и обстоятелства по делото. Преценката на съда на всички представени по делото доказателства, в тяхната съвкупност, съпада с тази на ревизиращите органи, а именно, че е налице фактуриране, зад което не стоят реални стопански операции между жалбоподателя и процесните доставчици. Принципът за „знаел или е трябвало да знае“ се прилага, когато

е налице реална доставка, но наличието на общ счетоводител (Д. В.) за жалбоподателя и доставчиците му индикира за координирано създаване на изкуствен документален поток, който цели данъчна измама.

Предвид изложеното, жалбата следва да се отхвърли, като на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение. Делото не се отличава с фактическа или правна сложност, различаваща се съществено от обичайните дела от този вид, като е проведено само едно съдебно заседание, а процесуалното представителство за органа е в обичайния обем. Няма пречка съдът служебно да намали размера на възнаграждението, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /В този смисъл Решение № 4125 от 04.04.2024 г. по адм.д. № 9209/2023 г., I отд. на ВАС; Определение № 12459 от 19.11.2024 г. по адм. дело № 10582/2024 г. на ВАС и др./, поради което на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК, вр. с Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и Решение по дело С-438/22 на СЕС съдът преценява, че следва да осъди жалбоподателя да заплати юрисконсултско възнаграждение на ответника в размер на 4 422 /четири хиляди четиристотин двадесет и две/ евро.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 11-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Болид -2020“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22002324005810-091-001/14.07.2025г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., поправен с РАПРА №П-22000125062890-003-001 от 04.04.2024г., потвърден с Решение № 1157/24.09.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Болид -2020“ ЕООД да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 422 /четири хиляди четиристотин двадесет и две/ евро.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: